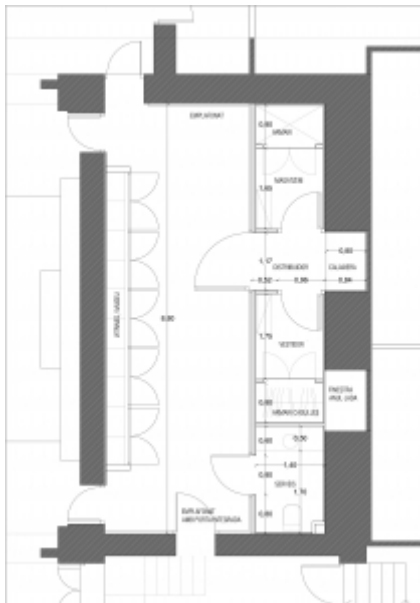

Una sagristia oberta (CL3)

Dij, 18/01/2018 per Eloi Aran Sala

[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

Seguint amb els aspectes del projecte de reforma de l'església del Col·legi Lestonnac de Barcelona (CL1, CL2), passem a tractar la darrera idea parcialment realitzada: fer una sagristia oberta. La idea era fer quelcom a semblança del **projecte "Accuro", del bisbat de Vic**, on s'ha implementat en alguns arxiprestats el concepte de "sagristia oberta" en el sentit que s'ofereix la visita a un espai museïtzat d'objectes religiosos que permet la seva seguretat i difusió, alhora que es poden usar per esdeveniments litúrgics quan es de menester.

En aquest cas, es proposava agrupar els serveis higiènics, un espai de vestidor pel prevere i un altre d'emmagatzematge en una franja longitudinal de la sagristia, concentrar objectes d'interès per la comunitat educativa en la paret oposada a aquesta franja; i deixar lliure la resta de forma que l'espai també podia ser útil per reunions de catequesi o altres activitats pastorals. Donat que només hi ha un punt de llum natural a través de un lluernari zenital encastat al mur, es proposava un distribuïdor amb un tancament vidriat per aprofitar al màxim la il·luminació i, al mateix temps, poder tenir tancat l'accés al magatzem i al vestidor. En aquest espai de distribuïdor o "pou de llum" és on estava prevista també la reubicació d'una talla de fusta de santa Joana de Lestonnac provinent de l'església de la Companyia de Maria a la Seu d'Urgell que, actualment, segueix a l'escola.

Finalment aquesta idea no es va dur a terme perquè no estava prou clar si hi havia la possibilitat de crear i gestionar aquest espai museïtzat; perquè l'espai d'emmagatzematge es va considerar encertadament insuficient; i finalment perquè es volia conservar tota la superfície de l'espai per a ús exclusiu de sagristia. La solució final ha estat deixar l'espai de distribuïdor, encara que no compleixi aquesta funció, i accedir a un espai de magatzem de majors dimensions i a l'espai de vestidor des de la zona central de la sagristia, tot prescindint del mobiliari destinat a exposició d'objectes sacres.

Avís per als lectors: que una idea no hagi estat plenament implementada en un

projecte és quelcom normal, perquè el projecte arquitectònic es va construïnt des del diàleg. Si són presentades aquí és, simplement, per tal de poder tenir material de reflexió per a arquitectes i gestors pastorals de cara a situacions anàlogues i poder millorar-ho.